

TELEGRAFUL ROMANU

Nº 20. ANULU XV.

Telegatul este de două ori pe săptămâna : joi și Dumineca. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditoria foică pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumeratiei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pe celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

trn provinciale din Monarchia pe unu anu
8 fl. éra pe o jumata de anu 4 fl. v.a.
Pentru princ. si tieri straine pe anu 12-
pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v.a.

Sabiu, in 9|21 Martiu 1867.

**Cu 1 Aprile se deschide prenumera-
tiune nouă la „Telegrafulu Român“ pre-
lângă condițiunile espuse în fruntea foiei.**

Editur'a.

La situatiune.

Sabju 8 Marte-

Dilele din urma au creatu unele lucruri, ce au o grea insemnata si potu ave si grele urmari. Diet'a Uugariei au datu ministeriului ei presentu o potestate netiermurita asupr'a Transilvaniei, in carea se poate cuprinde servarea tuturoru drepturilor acestei tieri, dara totu asia si amenintarea loru. Aceasta potestate intrebuintata cu prudentia poate si fericitore; insa ea poate fi si funesta pentru toti. Conclusele cestiuinute nu au cerutu nici o garantie dela ministeriu, afara de vag'a responsabilitate, fara de a se spune ministeriului, ca de ce si pentru ce sa fie responsabilu.

Vîtoriulu negresit u ne va arăta intensitatea acestui conchus, dară credem, ea ministeriulu va vedé cōst'a pedisie pre care l'a pusu diet'a și va incunguriá precipitarea. Înainte de tōte, deca ministeriulu vine de inlocuesce satia cu Transilvani'a pre ministeriulu din Vien'a și acésta din voi'a monarcului, apoi dupa parerea nōstra, elu, ministeriulu, va avé de a considerá pe Transilvani'a de aceea, ce diet'a Ungariei nu mai vrea sa o considere, de a respectá drepturile națiunilor singuraticc, pre cari diet'a se pare ale tiné de sterse. Cu unu cuventu de a împlini, că régime, cele de lipsa satia cu o provincia autonómă și de a reduce competitintia său mai bine influint'a dietei Ungariei satia cu Transilvani'a, la mesur'a cea normată prin desvoltarea constitufunala de pân'acum.

Altu-cum ne tememur ca lucrurile voru apucă pre cōsta pedisia și unde se voru oprī nu scimur.

Abstragemu acum dela logic'a stricta a fapteleloru de dreptulu publicu intre aceste doue tieri in cestiune, si avemu mai multu in vedere principiul ce este implicatu si filtrat in acestu dreptu, principiul nationalitatiei, carele inca poate se patimesca in urm'a mea si sunateleloru mesuri.

In momentele de fatia suntu mai periculose ca ori si candu basarile pre frase si pre ilusiuni. Deci servitiele cele mai rele la facu acela cari cu nisce generalitatii vréu sa orbésca lumea si sa o faca sa creda, ca recerintele tempului nostru suntu numai nisce fanatismi. Noi asemenea espectorari nu le putem privi decat de nisce idei confuse, cari nu-si potu face chiara starea lucrurilor dupa cum se asta in lume. Atari omeni se punu pre unu piedestalu elasticu, carele din ce siedu mai multu pre elu, din ce scadu mai tare dela inaltimea cea d'antaiu.

Intre acesti pretinsi fanatismi amesteca unii cestiunea naționalităților. Să încercăm să o deschidem în un mod mai usitor, după parerea lor cugeta, ca nimică nu e mai bine decât să o ignoreze fată cu alții, facându-o exclusivitate numai pentru densii.

Noi amintimă acăstă aici, pentru că cum amu mai
dîs¹, în desvoltarea lucrurilor la noi, în cestiunea acă-
stă are ponderositate însemnată. Deslegarea altorui in-
trebări constitutivale atinge la totu pasulu cōrdă a
acăstă și produce său placute său neplacute simtien-
minte, după cum adeca atingerea acestei cōrde este
1. cută său neplacuta.

Gresielele cari a impedeat ajungerea la unu punct de repausu cu sistemele incercate pâna aci, de nicairi nu a potut se vina, decât din trecerea cu vederea a acestei inclinări naturale, care a făcutu de s'a desvoltatu din omenime individualitatile pasiunali. Bine, ca dicu unii, ca luptele de acum

sémana cu cele de pre tempulu resbelului de 30 de ani, candu confessiunalismul jucá rol'a naționalismului de acum; dice-va insa cine-va, ca deea confessiunalismul atunci a produsul lupte, ce acum nu se mai pórta cu aceeasi inversiunare, a incetat de a esiste confessiuni ? Ele esistu și acum și unde cultur'a omenescă s'a potutu radicá la o tolerantia imprumatata, diseritele confessiuni traiescu in armonia lângă olalta. Si acést'a o dorim u noii și cu naționalismulu, că sa ne redicámu cu totii deasupr'a aspirațiuniloru de sterpire , de predominire și sa traimu in armonia fratiésca, pre carii dupa cum ni-a lasatu Ddieu, respectandu imprumutatu fia-care naționalitatea de apropelui seu.

Déca se facea acést'a la 1848 și déca sub
mantéu'a liberalismului și a indiferentismului na-
tionalu, in favórea unei naſonalități singure, nu se
amenintau celelalte, atunci noi puteamu fi fericiti
de pre atunci și in 20 de ani cătu amu fi potutu
noi inaintă și in privint'a materială și spirituală ?

Nu s'a respectat dura recerintie neaperata de a trai fratiesc la oalalta si nu a potutu sa urmeze nici bunatatile unei atari armonii. Si de aceea onde ne aflamu acum ? Acolo incatu, candu amu si amenintati de vre-unu inimicu esternu, amu patit-o cum o au patit u altii inaintea nostra, candu feudalismulu au fostu legatu bratiele la trei parti din populatiune, pentru ca sa faca din a patra parte nobili, si candu nobilimea intrebuintandu-si puterea de a tinde pre cele trei parti in freu, nu a mai fostu in stare, candu d. e. a venit u Soliman II cu Turci sa intre in Ungaria, decat a perde o lupta si a lasa sa se sfiasce unu regatu in mai multe parti.

Dara sa dicemu, ca atunci asiá erau tempurile
sí sa dicemu ca nenorociri de aceste s'a intemplatu
sí in alte staturi. Însă e unu adeveru neresturnabilu
ca ori sí unde, sí in istoria mai vechia sí mai
nouă, au fostu asemenea intemplări cu asemenea ur-
mări, ele erau croite de mai nainte prin reaua chi-
vernislă a factorilor statului, sí asteptau numai
după o ansa, că sa-si arate funestulu seu efectu.

Suntu ómeni, carii, vrendu sa tréca cu vederea adeverulu celor de mai susu, cauta puterea unui statu mai multu in pietiunea strategica. Nu e demultu de candu amu cettu in soi unguresci, ca Transilvania e cheia Ungariei ceea-ce arata la o deductiune, in urm'a cărei tóle alte privintie se paru a deveni secundarie, déca nu de prisosu.

In adeveru déca arunca omulu o cantatura pe carta și vede cum la capetulu sîrului Carpatiloru, ce se înțindu de cătra apusu spre resăritulu de media-dî și forméza la acestu capetu o fortarétia naturală, care dominéza tóte siesurile din afara, și spre marea negra și spre Dunare și spre Tis'a; deca cauta cum în Croati'a apuséna se radîma acestu teritoriu de marea adriatica și de cătra media nôpte vede cum se incinge de rîurile cele mai însemnate; fiindu și

numai unu laicu fatia cu strategia, vede importanta pusetiunei. Insa ore numai aceste facutaria unui statu? Ore pusetunile aceste n'au fostu si in dilele cele de trista memoria mai susu amintite in protestarea regilor Ungariei? Ore in tempulu mai nou in 1848 nu ocupasera trupele unguresci afara de fortareti'a Albei Iulie si muntii Abrudului, fortareti'a intréga naturale? si déca au lipsit fortareti'a cea viia a vointiei morale a locuitorilor au fosutu strategia ce-va?

Anglia, acea putere mare europena si cu posessiuni in toate continentele pamantului si domniarea mariloru pamantului, pre carea sa obicinuitu si presa unguresca a o aduce de modelu, pre langa ota putintia ei, astazi este opacita de a pasi activa in cestiunea cea mai momentosa a lumiei in cestiunea orientala, pentru ca au ignorat natiunea irica si au adus-o in starea de a fi inde la mijlocul

celu din urma, alu revolutiunei, spre a-si elupta recunoscerea naționalităției sale.

In parlamentulu germanu nordicu suntu adunati membri de ai natiunei celei mai inteliginte, a natiunei nemtiesci si aceea in audiul lumei dechirata, ca e de a se postpun e libertatea unitatiei natiunale.

Noi nu le amintim nici aceste decătu cu acela scopu, că sa combatemul ilusiunile sa deșteptăm tresv'a și sa nu lasămu, că sa scapete cine-va labnisce imaginatiunii, de cări sa ne caimă în fine cu totii. Sa bagămu de séma că déca suprematia feudalistică au paralizat puterile în statu de au facutu putinciósă trecereă turciloru preste tiera, suprematia naționala sa nu paralizeze puterea monarhiei, incătu eandu va bate ó'r'a sa nu se pótă sprigini unu altu lorrente, carele nu aru mai veni dela média-dí spre média nópte, ci dela média nópte spre média-dí.

Natiunalismulu la noi de-și sub alte forme au jucat role însemnate și în trecut și asiă acelă nu e unu fanatismu trecatoriu, pentru că de-a-zaia și a-cestă asiă, atunci totu lupta activă și passiva a magiarilor chiar și din dilele noastre aru și fără de intielesu. Natiunalismulu la noi dupa proiectele făcute din partea româniloru și serbiloru nu sună o greutate neinvincibila; iéra toleranția fatia cu drepturile acuizite e recerintia neamanabila.

De aceea noi credem să sperăm, ca diet'a Ungariei nu va continua a nebagă în séma aceste lucruri, cari sunu asijă de strinsu legale de întregilitatea statului, în carele traimus să tînendu strictu computu de istori'a trecutului vechiu și nou, și va conformă pasii spre adeverat'a multiamire și indestulire a tuturor popoarelor, pre cari provedinti' a nia pusu să traimus să prosperăm la o laltă. Eara ministeriulu credem, ca va căuta a trece nai'a tierilor inticeptiesce printre Scil'a și Charibdea, vediendu elu ceea-ce diet'a în nerehdarea ei au trecutu cu vederea.

De sub Retezatu in 5/17 Martiu

Inca numai trei dile , si eata o luna de dile intréga de candu ne vediurâmu surprinsi prin denumirea ministeriului ungurescu.

De atunci și pâna astăzi nu puturămu obser-
vă altu ce-va atâtă intre români cătu și chiaru la
insusi magiarii, decâtă unu feliu de uimire și indi-
ferentismu, satia cu schimbările politice cele atâtă
de grave. Ómenii pare ca nu se mai incredu astăzi
nici ochiloru. Ori in catro te intorcei eu psicologia
a mâna, nu poli cetei de pre fetiele ómeniloru, de-
câtă unu feliu de indoeli, oboséala de sprite și o
tâcere rece. Se pote ca retâcimu, dara n'ue chiaru
și manifestatiunile de bucuria esprimate din partea
compatriotiloru magiari inca ni se paru a avea óresi
cum o satia cam silita.

Considerandu insa multimea esperimentelor — ca totu atatea esemere trecătoare, esecute sub vre-o 6—7 sisteme de ani optuspredice incocă, in care tempu poporulu nu a profitat altu cœ-va, decât o multime de greutăti, urcări ne'ncetate de contributiuni directe si indirekte, apoi alte apesări fără nici o crutiare, prin cari poporulu s'a storsu pâna la meduva, apoi cine se va mai incumetă că sa cutedie a mai asteptă nu sciu ce feliu de minuni si buna-tăti mari chiaru si dela noulu ministeriu ? Prin triumfarea dualistilor de astazi, vedemu mai multu unu feliu de victoria natiunala magiara, decâtuna triumphu politicu de sistema; cu totu aceste insa noi români deocamdata nici nu ne vomu grăbi a cantă cu cei ce salta de bucuria , dura nici nu vomu alergá la riulu Vavilonulu spre a plânge scolo cu profetulu, s'au eu alte cuvinte : deocamdata nu vomu si nici recunoscem dura nici urmăriti . Amu foarte

amu remasă română — in tempii cei grei — de trista memoria, pre cindu a fi română era crima; pre cindu a adoră in religioarea strabună pre celu ce ne-a creatu eramă abia tolerat; deci ce evenimente sub săre mai potu fi acele, cari ne-ară pută sguđui simtiemintele noastre de naționalitate astădi, cindu și de altmintrelea principiu naționalităției au devenit la târziu poporele „Idolul” secolului prezent?

Ce politica va urmă nouă ministerului magiaru, nu scimă de aceea noi că români cred că nici nu ne putem exprimă pro séu contra. Căci intru aderu pentru care cuventu sa urmă pre nisice ómeni, pre cari inca nici nu-i cunoscem, și cari inca nici ocazie n'au avut a ne face bine séu reu? și apoi ierăsi: pentru care cuventu sa intempinămu cu ovatiuni de bucuria pre acel'a a căroru tendinție bune — rele, — numai mai târziu le vomu pută astă?

Promisiuni favorităre despre deslegarea cestionei naționalităților se facu ce e dreptu totu mereu, cu deosebire dela inițiativa nouă ministeriu incocă; o asemenea promisiune asigurăre astădui óresi cum și in vorbirea prindintelui barbatu magiaru Deák, că respunsu la vorbirea Dui Macelariu; dura apoi noi români astădi de nimic' nu suntemu atătu de sătui că togmai de promisiuni. De aceea sa nu se mai mire nimenea de noi, déca nu mai suntemu astădi in stare a mai pune vre-unu pretiu pre ori-ce promisiuni frumosse rostite de ómeni muritori, decătu „numai” pre fapte.

Ce sărte va ajunge acu pre scump'a nostra tierisioră, scie numai celu de susu. Atât'a vedem, ca diet'a pestana in siedintă sea din 7 a curentei c. n. a votatu ministeriulungurescu deplina putere și asupr'a Transilvaniei. Earasi o faptă importantă de noi — fără de noi!

Scimă bine ca poporul de rendu, carele pôrta greutățile dilei inca s'au indatinat mai alesu de unu tempu incocă, a-si formă unu felu de părere despre tôte căte se intempla in giurul seu, chiaru și déca acăsta parere n'ară conveni intru tôte cu acea a căturărilor; deci sa cercămu putințelu a astă si părerea poporului nostru de pre aici.

Cine a calatorit a cindu-va pre sub pôlele Retezatului și a Carpatilor gigantici legati de acest'a, ce formau cindu-va muri ei poternici in contr'a invaziunilor otomane, pre cindu semilun'a deviniso gróz'a creștinismului, — va sci ca poporul român de aici se imparte in două clase; in clas'a fostorul nobili și cea a fostorul iobagi; séu dupa limbajulu celu gresit ușuatu pre aici: nemesi și români. Fostii nobili, aceste ființe demne de tota compatimirea, cari nu-si mai cunoscă astădi ilustr'a loru origine, nici mai au vre-o cunoscintia despre eroismul și bravur'a străbunilor loru, prin o multime de promisiuni vane, — mai vertosu cindu cu alegerile din urma de deputati, astăpta pre tota diu'a momentulu de restituire in integrum a vechilor privilegi și prerogative, sosirea imperatiei

cei multu dorite a lui Eldorado, de a nu mai plăti biru, a nu mai dă soldati, a nu face drumuri s. a. iera poporul român fostu iobagiu, nu mai crede la sufletu de omu, care ear spune, ca densulu (poporul) din impregiurările — schimbările politice de astădi, aru avea sa traga vre-unu bine mare. Eata pentru ce. Sub tempulu sistemei absolutistice tiranulu român venindu inaintea vre-unei judecatorii cu proprietarii magiari, de-si nu astă aci nici o favoare, totusi mai castigă cindu și cindu căte o cauza. De cindu insa cu intrarea constituitionei din 1861, cele mai multe decisiuni și procese castigate sub ampoliatii straini in cause de mosii și altele se reieptare se analare; proprietarii magiari i-si formă pretensiuni noue; in cele mai multe locuri eschisera poporul — respective comunele dela pasiunariu și lemnariu, i-si introdusera drepturi de regale cu eschiderea comunelor si acolo, unde proprietarii n'au avută cărcime nici odata. Din aceste și alte nenumerate de natura acestor' a urmă media pre firesce, ca poporul cauta la viitorul seu cu unu feliu de ingrijire, audindu ca magiarii mai reportara inca si o victoria atătu de mare. Lasămu că insii fratii magiari sa respunda: cine e de viua dara, déca bietulu poporu mai pomenesee si astădi tristulu trecutu alu absolutismului in togmai că evrei cindu-va cépa Egipetului? Magiarii avura cele mai bune ocazii in nenumerate renduri a castigă inimile poporului nostru, déca dara i-si tinuta de dejosire a se folosi de acele ocazii, apoi sa nu se mai mire déca poporul nostru celu lovitu de atătea fatalități privesce cu uimire și recela la ovatiunile ce se facura ici colea in onorea nouă ministeriu.

Cea mai buna — că sa nu dicu pôte dara și cea mai din urma — ocazie — o au magiarii astădi, spre a-si justifică purtarea loru fatia cu români. Dela densii depinde dara astădi a ne apropia ori a ne instraină totu mai multu unii de altii. Vomu vedea! Pâna atunci numai ată'a, ca români au sa fîna strensu la drepturile loru ce le competu ca națiune politica; ei voru sci trâi și muri totu numai că români in vat'a străbună, — in tiér'a loru, aperata cu mii de jertse in tempii cei grei. Fratilorn magiari, cari déca vreau a fi drepti nu voru pută denegă nici cindu meritele românilor la patri'a comuna, le mai recitămu inca și cuvintele celebrului nostru poetu Muresianu:

„Sa spuna Retezatul acelu asilu de pace,
„De-a fostu romanulu trandavu in tempuri de nevoi?
„De n'a padită credintă, de n'a vrută tôte-a face,
„Sa scape numai tiér'a dia curse de resboiu!“

Din Pest'a.

Dela depunerea juramentului ministrilor incocă mai avemu de inregistrat deputațiile dietei la Majestatea Sea și din aceeași séra unu conductu de vre-o 2500 fâcle. In fine o siedintă dietala de o óra tinuta in 16 Marte. In acăsta Presedintele vestesce casei primirea cea grădă ce o avu deputațiile dietala la M. S. Dupa aceea aduce tra-

misulu casei magnatilor estrasulu din protocolul aceleiasi despre conclusele privitor la regularea municipiilor și legei de presa.

Dupa ce se mai pertrăză alte lucruri de mai puțina însemnatate, Presed. fipséza diu'a de desbateră a elaboratului com. de 67 pre 20 Marte, ceea ce se primește. In fine se cetește o motiune a lui Bömches și altoru 24 insi in privința drumului de feru Oradea-mare — Clusiu — Brasovu, și se alăuga membri la comitetulu de petituni.

Alegerea lui Mateiu Popu Grideanu e nulificata.

Evenimente politice.

Sabtu 8 Martiu

Incoronarea, după scirile ce ni le aducu mai multe diuarie va fi in septembra cea din urma din lun'a lui Maiu. In afaceri de incoronare după unu tel. la „Sieb. Bl.”, a venită pre lângă ministri și maresialulu de curte Hohenlohe la Bad'a-Pest'a. Totu acolo se spune, ca M. S. doresce că si Imperatrisa sa se incoroneze in același tempu de Regina.

Elaboratulu comisiunii de 67 se pusese pre mercuri la ordinea dilei.

Unu telegr. la „N. Fr. Pr.” spune despre unu programu de uniune din Croati'a, care programu asecura autonomia acestei tieri, și pre carele ministeriulungurescu inca l'a aprobatu și a promis ca-lu va asterne că proiectu dietei.

In afacerile privitor la Croati'a mai cestimuce-va de însemnatate și adeca, ca prelângă ministri de Beust, Beke și Wüllerstorff, cari suntu chiamati (si cari au sositu eri) la Bud'a, aru si chiamat si cancelariulu de curte alu Croatiei de Kussevich, din ceea-ce dedueu unii, ca cestionea Croatiei inca va fi unu obiectu alu consiliilor ce se voru înține intre barbatii cari conducu adi sörtea Austriei.

Alte sciri spună despre denumirea lui Mirko Bogoviciu de ministru fără portofoliu, nu se spune insa in care ministeriu va sa-si ia locul acestu nou ministru. — Diet'a Croatiei pôte ca se va conchiamă ieră in cea d'antău jumetate a lunei lui Aprilie.

Despre terminulu conchiamării senatului imperialu inca nu se scie positivu nimic'a.

Dietele Boemiei Moraviei și Carnioliei suntu conchiamate pre 6 Aprilie n.

Opozitioanea Croatiei in contr'a execuției ordinatiunei privitor la intregirea armatei se continua, și regimulu se vede acum necessitatul a luă măsuri energice contra oficialilor, cari facu oposetiune. Telegrame la Zkft spunu de incuizitioni aepr'a acelorui oficiali cari facu opusetiune. O ordinatiune a hanului — dupa acele telegrame — amenintia pre cei ce nu voru pune in lucrat mentiuna' ordinatiune, cu perderea oficiului loru. —

Ce atinge politic'a din afara, indreptămu atenția cetitorilor asupr'a celor de sub rubric'a „din parlament germanu nordicu”, cari lucruri acum le dămu și noi ce-va mai pre largu.

FOIȘIÓRA.

Impartasiri dintr'unu manuscriptu,
ce tractă despre Dreptulu Canonico alu Bisericei
greco-regaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

Sinodulu localu IX.

Sinodulu localu alu IX au fostu la Cartagen'a in Afric'a la anulu 418 și s'au incheiatu la a. 424 Presedinte au fostu Aureliu Episcopulu Cartagenei de fatia fiindu 217 dupa altii 225, și dupa altii 214 Archierei. Si Zosimu Pap'a Romei tramsa pre Locotitorii sei in persóna Episcopului Faustinu, și a Presbiterilor Filippu și Asselu. Acestu Sinodul s'au adunat asupr'a Eresurilor lui Apolinariu, Celestiniu și Donatu, pre cari iau osanditul, și au adusu 141 Canonu, și s'au otărîtu in 1 Canonu: că cele asiediate de către Sinodulu ecumenicu I din Nicheia și Simbolulu creditice sa se pastredie ne-schimbă; in 2 Canonu: că cristianii sa se invente despre sănt'a Treime; in 3 Canonu: că Episcopii, presbiterii și diaconii sa se infrânedie intru tôte; in 4 Canonu: că toti sa padișca infrâneare, cari se atingu de cele sânte; in 5 Canonu: speculațiile se opresce preotilor; in 6 Canonu: se opresce preotimii facerea săntului miru; și tun-

derea fechioreloru de calugaritie și deslegarea peccatorilor; 7 Canonu: ca presbiterulu numai la primjdia vietiei vre-unui creștin, pôte face deslegare de peccate nefiindu sitia Episcopulu; in 8 Canonu: că ómenii prihaniti nu potu redică pâră asupr'a Archiereilor; in 9 Canonu: se opresce Episcopului și presbiterului a lasă la cuminecatura pre cei vinovati inainte de pocaintia; in 10 Canonu: preotulu osanditul de Episcopulu seu nu pôte funcționa la cele sânte, facendu altcum se depune: in 11 Canonu: ca preotulu osanditul de Episcopulu sen, déca cu mandria va arată neascultare, se lipsește de preotia; in 12 Canonu: ca Episcopulu in-vinovatul are a fi judecatu de 12 Episcopi, presbiterulu de 6 Episcopi, ieră diaconulu de 3 Episcopi; in 13 Canonu: ca celu alesu de Episcopu are a se hirotoni celu putinu de 3 Episcopi; in 14 Canonu: ca Episcopulu, presbiterulu și diaconulu sa pierdă loculu, déca dela judecatorii a bisericësca aru apelă la cea civilă; in 15 Canonu: se ieră apelatia dela forulu mai micu bisericescu la unu mai mare foru bisericescu; in 16 Canonu: dela judecatorii bisericesci, pre cari părțile litigante si-au alesu nu se ieră apelatia; in 17 Canonu: că fiii preotilor sa nu facă jucării, și teatre; in 18 Canonu: se opresce Episcopilor, Presbiterilor și diaconilor a fi arendatori, și procurori; in 19 Canonu: ca cei ce vrău sa se preotiescă, suntatori și sa se casatoriescă, și sa marturisescă feclorii; in 20 Canonu: opresce clericilor a fi camatarnici; in 21 Canonu: ca celu ce se hiroto-

nesce de diaconu, sa fie de 25 ani; in 22 Canonu: că cetitorii sa nu se inchine poporului in biserică; in 23 Canonu: că Mauritani'a sa nu fie supusa Metropolitului Numidiei, ci sa fie Metropolia coordinată cu Numidi'a din caus'a indepartări unei de altă; in 24 Canonu: că nou săntului Episcopu și presbiteru sa i se pună in urechi cele otărîte de Sinode; in 25 Canonu: că mortiloru sa nu li se dea cuminecatură; in 26 Canonu: ca in fia-care anu au a se adună Episcopii in persoană și prin locotitorii la Sinodulu metropolitanu; in 27 Canonu: se espune norm'a judecatorësca la in-vinovatirea vre-unui Episcopu; in 28 Canonu: se presige norm'a judecatorësca la in-vinovatirea presbiterului și a diaconului, și ca principalele celor-lalți clerici Episcopulu le decide; in 29 Canonu: că fiii clericilor sa nu iee in casatoria fete pagâne și eretice; in 30 Canonu: că Episcopii și presbiterii murindu sa nu lase de heredi pre eretici și pagâni; in 31 Canonu: că Episcopii Africei sa nu calatoriescă preste mare la locuri departate; in 32 Canonu: că numai scriptori canonice sa se ceteșca in biserici; in 33 Canonu: că toti preotii sa se infrenedie de către sotiele loru, cindu vreau sa seversiesca slujba dumnedieisca; in 34 Canonu: ca Episcopulu numai dupa ce au dovedită necesitatea imperativa la Sinodu, pôte sa vanda căte ce-va din avere Eparchie; in 35 Canonu: ca preotii lipsiti de preotia nu se potu pedepsi și cu alte pedepse; in 36 Canonu: ca Episcopii vecini judeca pre preotii și diaconii, cari nu se multiamescu cu judecat'a Episcopului loru; in 37 Ca-

Din parlamentulu nordicu germanu

Parlamentulu Germaniei nordice sî continua per tractările sale despre proiectul de constituție. În siedintă din 11 Martiu au tinutu contele Bismarck și dñe vorbiri de însemnelate. În vorbirea cea dintâi sî legă firul mai întâi de expresiunea lui Groote, carele l'au numit de repesle ori „diplomatu culezatoriu“, și după aceea vorbesce despre intenționile regimului prussian în modulu urmatoriu:

Déca vorbescu acum'a, nu vreau sa suprindu prin culezantia unui barbatu de statu, nici sa propunu motive. Cesta din urma aru fi fostu eu neputintia. Déca amu si propusu motive, atunci amu fi perduto tempu multu, ba nici nu sciu cătu de multu. Nu este nici o nepasare, déca nu le-amu propusu. Déca ne-amu făcutu acăstă de problema, atunci astădă inca nu amu fi adunati aici. Asemenea nu este intenționea mea nici de a preveni discussiunei speciali, vreau sa delatrediu numai unele erori sî sa lipsediu unele puncte, că sa constituim unu opu (lucru) teoreticu, noi ne-amu făcătu de problema, că sa aflâmu în stimarea cea drăptă a puterilor de opositiune unu minimum alu concessiunilor acelor'a care trebuie sa-lu faca cele singuratice. Puteti sa numiti elaboratul constitutiune, său sa nu-lu numiti, noi credem, ca elu va duce la tinta. Eu recunoscu, ca au remas dorintie nemultiamite; nu potu priepe insa cum s'ară putea împlini acestea, și totusi sa se formedie o unitate. Cu deosebire e cunoșenta dorintia de unu ministeriu, — déca vreau sa vorbescu despre unele temeri ce se audu —. Cine sa denumăsca ministeriul acăstă respunditoru? Atunci aru fi trebuito sa se formedie o putere monarchica, carea sa stea în frunte; insa noi nu amu intenționat sî nici nu neamur nesuitu după mediatisarea acăstă. Noi nici singurăteilor principi nu le-amu datu nici o ascurare, că sa siđă intro casa de josu că pairii englesi. Bas'a relatiunei celei noue sa nu sia nici satia cu poporul nici satia cu principii sila. (Bravo!) Bas'a sa sia increderea in Prussia. (Bravo!)

Mai grele decătu observările acestea suntu acelea din privintia particularistica. Noi astădă avem de a face cu particularismul parlamentar. Din partea dinastica se dicea: „Aici Welf“ — „aici Waiblingen“, acum'a va sa se dica: „Aici parlamentu“ — „Aici dieta“. Dintr'o parte, din partea reprezentantului unei republice audisramu, ca ne lauda constituționea prussiana. Deputatul Dr. Michelis au vorbitu multu despre conscientia sea, și au disu, ca me voiu sci eu scôte din chaosulu, ce vrea sa lu establese elu. Eu dechiaru, ca acăstă nu o potu face (Bravo!) Domnii acei'a, cari dicu în scurtu, ca diet'a prussiana nu s'ară puté tieruri, cu privire la legitimatiunea loru propria s'au combatutu dejă mai iute. Aduceti ve aminte, că pe tempulu acel'a, candu n'au succesu tendintele din Frankfurt și Erfurtu, nu se puteau astă cuvinte, pentru de a aruncă invective destul de grele asupr'a patriotismului celui slabu alu partitei iunkeriane (feudalistic). Au dora credeti intru adeveru, ca miscarea aceea grandiosa, care au condusu pre popore in anulu trecutu, că sa arunce sabia in cumpără deciderei, se va puté pune ad acta prin o resoluție a dietei? (Bravo!) Domnii mei! Déca cugetati astfelu, atunci nu stati pre culmea situatunei. Eu credu tare, că nici o dieta germană nu ne va putea nimici lucrul nostru, despre care ne-amu unitu. (Bravo!) Noi ne-amu dechiarat lucrul de capace pentru indreptări, și nu suntu nici decum in contr'a acestei. (Bravo!)

Regimul nu vrea sa intrebuitieze parlamentul, că in lupta parlamentelor sa se mistue unulu prin celalaltu. Ce folosu amu avé de acolo? Chiaru cu privire la tierile straine? Aceea nu o puteti astepta dela o dinastia, cum e cea prussiana, ca s'ară apucă de cestiuza naționala cu o astfelu de satiră. In privintia statului militar amu propune unu bugetu, insa sub condiționea aceea, că acăstă sa se lipseze pentru unu săru de ani și prin acăstă sa nu se pericliteze esistintia unitătiei. Déca s'ară pericită o organizare, că armat'a federaliunei, carea ne este neaperut de lipsa, prin o votare anuala, acăstă aru face asupr'a mea impressiunea unei reuniuni, carea in totu anulu se consulteza, că ore sa se faca gauri in troiene candu va cresce ap'a, său nu. Domnii mei, asteptati numai pâna candu ne vomu intari mai bine, și atunci se va regulăsi aceea amesuratul dorintelor Dvostre.

Pre germanii din sudu nu iamu mai putea infriociá prin nemic'a altu ce-va decătu prin o organizare, precum o au amintit Dr. Waldeck. Eu cugetu, ca in data ce vomu fi gata cu cestiuza

nóstra, vomu pasi la negotiul cu germanii din sudu și vomu putea face cu ei o legatură mai strinsă, nu insa unu tractat, care să se poată abdice oricându. Este greu a crede, că, déca aveam organe comune pentru lucrurile privitor la vama, (o impregurare care eu nu o astă desprețui) aceste (organe) s'ară putea subtrage de problemă, de a-si castigă parte mare și celelalte title ale legislatunei. Ce se atinge de cestiuza puterei, eu oredu, ca unirea Germaniei înordice cu Germania sudică este asigurată definitiv in contr'a ori-cărui atacu. In partea nordică nu este nici o dubietate, ca sudul nu ne-aru fi ascurat la eventualitatea unui atacu. (Bravo!) Cumca ne mai remane inca, că sa regulăm mai bine contribuționea capului, acăstă o concedu sî eu. Pentru aceea ne-amu ocupat deja cu o contribuțione imperiale. Déca ne vomu constitui cătu mai curendu, atunci ne remane tempu să ocasiune, că sa ne intielegem despre cestiuza acăstă, și despre cestiuza suscitata a indigenatului, a strămutării libere. Totu asiă se are lucrul si cu dreptulu civilu și ipotecariu si cu legislatiunea comună intrăga. Noi cu privire la art. 65 alu projectului n'amu cugetat, ca se va astă, ca lipsesc o determinare despre unu imprumutu alu federaliunei. Possibilitatea, de a face interpellioni regimului, nu este eschisa nici decum. Si petițiunilor inca nu le sta nemic'a in cale. Sa lucrâmu curandu, sa penemu, asiă dicenda Germania pe sie'a, și va sci ea calari. (Bravo!)

A dô'a ora vorbesce contele Bismark, că sa introduca pre dlu de Münchhausen in secretele disciplinei prussiene. Ministrul de mai nainte din Hanover s'au fostu plansu asupr'a purtărei Prusiei in Hanover precum si asupr'a acelei impregurări, ca unu oficier din Hanover s'au fostu arestatu sub ferestrele reginei din Hanover.

Contele Bismark i respuse vorbitorului cu aspre mare, că oficierulu aru si fostu incunoscintiatu de temporiu, că se vigileadă asupr'a lui, pentru aceea aru si delaturatul epistolele compromittore. Déca nu au vrutu sa vada regin'a Mari'a astfelu de lecru precum e arestarea agitatorilor, atunci nu trebuie sa remana in Marienburgu. Marienburgu e vatr'a agitatiorilor acestor'a si acăstă nu o pote suferi regimul, Ministrul acel'a aru si unu tradatoriu, carele nu s'ară folosi de ocasiune, că sa delature die o astfelia de dinastia pericolosa. Capitulatuna dela Langensalz'a au avutu numai sa faca capetu unui actu de resbelu, vre-un contractu nu esista si sub averea privata a regelui au fostu de a se intielege numai averea aceea, care o avea regele la sine. Déca aru si in Hanover unu castelu, atunci nu aru si fostu dusi Domnii in Morden. Elu-si termina vorbirea. Nu provocă regimul preterenul acăstă, căci in urma contrarii pote ca nu s'ară puté mesură cu elu.

Cuventarea duii dep. Dr. Ios. Hodosiu, tinuta in siedintă din 8 Mart. in caus'a Ardealului.

On. casa! — N'aveam sa vorbescu, déca nu era vorba despre Tranni'a. N'aveam sa vorbescu, déca onorat'a casa avea eri pacientia si indulgintia de a asculta pre Macelariu, deputat din Ardealu. Cela putinu aru si astătutu onorat'a casa, ca ce puselune voru ocupă ardelenii satia cu acăstă dieta. Departe de mine de a explică, de a chiarifică său de a constata puselunea ce aru si vrutu său voru ocupă ei aici. Acăstă nu e chiamarea mea. Voi spune parerea mea curatul individual; voi spune-o că deputatul, ce pretindeti ca asiă si din Ungari'a, credu insa ca me unescu aci cu opinionea publica a românilor.

Io nu sciu, pentru ce on. casa in totu loculu si in ori ce propunere voiesce a involvi si Tranni'a, a o memoră in totu loculu quasi per tangentem, si a o intrude preotindene că pe Pilatu in Credeu. Io asiă credu, ca cu astă procedura pericitati chiaru constituționea Ungariei, precipitati unu ce, ce nu este fapta complinita. Pericitati constituționea Ungariei pentru voiti a impune legi unei tieri, pentru care nu sunteti competenti. Cum poteli, me rogu, a impune legi Tranni'i, care-si are legislatiunea sea propria, legislatiune, ce inca nime si nici o lege nu o-a nimicitu? Uniunea nu e fapta complinita; dieta Ungariei nu e competitiva a aduce legi pentru Tranni'a; deputatii din Ardealu nu facu, nu potu face parte constitutiva a acestei diete.

Voiu a documenta acăstă nu cu ratificaminte, ci cu fapte si cu acte aptentice.

Revista diuaristica

„Pesti Napló“ au dedicatu sosirei Majestatelor Sele unu articulu. „Hon“ inca se folosesce de ocazie acăstă si-si ia ansa a oferii Croațiloru drăptă'a fratiésca pentru impacare. — „Pesti Napló“ dice, ca cu Tranni'a nu vrea nici o unificatiune, ci uniune.

nonu: ca Episcopulu său presbiterulu aduce asupr'a sea otârarea osândirei, care fiindu suspendatul va cutedia sa se cuminece; in 38 Canonu: ca părtele litigante au voia a-si alege locu pentru ascultarea marturilor si pentru aducerea sentintiei, déca locul ordinariu le vine loru suspectu; in 39 Canonu: ca presbiterii si diaconii nu potu refusa Episcopiloru loru cinstea mai mare, de care Episcopii loru vrea sa-i faca partasi; in 40 Canonu: ca Episcopii său ale parochiei; in 41 Can. ca presbiterii nu potu instraină fără scirea Episcopului nemic'a din averea parochiale; in 42 Canonu: că Episcopii si preotii sa nu lase de sub stăpânirea loru pre fiii sei, pâna nu se voru incredintă prin purtarea loru, ca suntu harnici de a trăi de sine; in 43 Canonu: că de Episcopu si preotu său diaconu sa nu se hirotonësca nime, pâna ce pre toli casnicii loru nu-i voru face crestini; in 44 Canonu: că afara de pâne si vinu sa nu se aduca nemic'a la săntele Taine; in 45 Canonu: nu se ieră preotiloru său calugariloru intrarea in monastirile calugariteloru; in 46 Canonu: ca Episcopulu scaunului dintâi sa nu se dica Esarchu său primat, său ce-va in acestu chipu, ci numai Episcopu alu scaunului celui întâi; in 47 Can.: ca preotii sa nu manance nici sa bea in crăsma, fără numai fiindu calatori; in 48 Canonu: ca parastasele dupa prânzul au a se face numai cu rugaciuni, dar nu si cu Liturgia; căci preotul dupa ce au prânzut, nu mai poate liturgisi. — (Va ură)

